

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

35. Cap. De peccato veniali.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

S. Ambrosius (a) *Ne cum mortuus fueris semel, moriaris iterum, jam non peccato morieris, sed venie.*

Posset te quidem Deus per omnipotentia suæ miraculum in statum veniæ obtinendæ restituere, sed quæ spes illum id esse facturum? quandoquidem (numero peccatorum expleto, aut noxâ reprobationis peractâ) decreverit gratias suas singulares tibi denegare, quarum ope destitutus æterum es periturus.

Sicut enim certus est numerus peccatorum, quæ Deus in quolibet homine tolerare statuit, ita & certa est mensura gratiarum, quas Deus unicuique largiri decrevit.

Deus inquit S. Gregorius (b) *Prius dulciter vocat, & postmodum terribiliter increpat, & ad extremum irretactabiliter damnat.*

CAPVT XXXV.

DE PECCATO VENIALI.

NON solum à gravioribus, sed à levioribus etiam noxis concipiendus est horror. Studiosè caves, ne vel in minimo displiceas hominibus, quos cordatè

(a) *Serm. 18. in ps. 118.* (b) *Lib. 18. c. 17.*

datè diligis, Deo interim, qui super omnia diligendus est, displicere non extimescis. Nonne hoc rationi repugnat nonne hominum superat captum?

O quàm beati sunt cives cœlestis Hierusalem, in quos nulla cadit Divini numinis offensa; quod si peccare possent, Cœlo exterminari, summâque, quâ potantur, orbari gloriâ, atque adedò inferorum incendijs immergi præoptarent, quàm venialem noxam vel levissimam admittere.

Sanè, qui rectè comprehenderet, quare topere illa Deo displiceat, idem omnino sentiret.

Exigua vanitas Regis Davidis, quâ lectus subditorum suorum numerum iniussu jufferat, triduanâ peste, quæ septuaginta hominum millia peremit, à Deo punita est.

Nullæ morbi molestiæ tam acerba, nulla tormentorum atrocitas, nulla vis dolorum tanta, quin unicum veniale peccatum multò mereatur majora & acerbiora. Satiùs est aliquot dæmonum millia in corpore circumferre, quam culpâ venialem vel unicâ animam inquinare,

Vna dumtaxat res gravis, ac pertimescenda peccatum scilicet, reliqua vero omnia in fabula inquit S. Chrysostomus.

O si saepe perpenderes, noxam venialem, dum multiplicatur, Dei in te amorem imminuere, & profusæ ejus, in distribuendis gratijs munificentiaë obicem ponere; si frequenter animo revolveres, peccatum veniale, si identidem cumuletur, sensim & sine sensu ad mortale, atque adeò ad æternam damnationem viam sternere, non tam temerè in illud relabereris.

In idem recidit, immani procella, an exiguis aquæ guttis, paulatim se per rimas insinuantibus, depressa navis intereat.

Indecorum est vinci, ubi facile fuit vincere.

CAPVT XXXVI.

Meditatio Passionis Christi rirabit nos à peccato.

SI homines rectè novissent JESUM, non tam temerè ipsum offenderent; quì enim fieri potest, ut hæc duo simul consistant, JESUM novisse, ac scire, quid nostri causâ egerit, & perpessus sit; neque tamen ardentissimo amore in illum ferri?

Ipsi canes, animalia rationis expertia, amant